Dosarul nr. 2-4040/2025
2-25031314-12-2-10032025-1

H O T Ă R Â R E
În numele legii

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la 09 iulie 2026
Cererile de apel au fost depuse la 20 iulie 2026 și 10 august 2026
Hotărârea motivată a fost întocmită la 15 septembrie 2026

09 iulie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), Complet specializat în materie civilă
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Dan Sîrbu
Grefier Mădălina Primac

cu participarea reprezentantului reclamantei Cerneavscaia Adriana, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana, împuternicită în baza mandatului seria MA nr. 1849499 din 03 martie 2025, a reprezentanților pârâtei Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, avocatul Mustață Sergiu, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 2135106 din 25 martie 2025, avocatul Gheorghiță Oleg, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 2322001 din 08 septembrie 2025, și administratorul Caciurenco Vladimir,

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în limbă română, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cerneavscaia Adriana împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 cu privire la încasarea salariului restant, compensația pentru concediul nefolosit, penalității de întârziere, precum și compensarea prejudiciului moral

A CONSTATAT:

Poziția, argumentele și pretențiile reclamantei.

La data de 05 martie 2025, reclamanta Cerneavscaia Adriana, prin intermediul reprezentantului, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana (împuternicită în temeiul mandatului avocațial seria MA nr. 1849499 din 03 martie 2026) a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (anterior Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39) cu privire la încasarea salariului restant, compensația pentru concediul nefolosit, penalității de întârziere, precum și compensarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta Cerneavscaia Adriana a indicat că, din anul 2009 a fost angajată în calitate de administrator al Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 39 (în continuare CCL nr. 39), fapt confirmat prin Procesul-verbal al

adunării generale a CCL nr. 39 din 15 mai 2009, precum și Decizia eliberată de Camera Înregistrării de Stat „privind modificarea înregistrărilor” din 17 iunie 2009.

Menționează reclamanta că, cuantumul salariului administratorului CCL nr. 39 (actual Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271) - Cerneavscaia Adriana a fost stabilit la adunarea generală a locatarilor CCL nr. 39, în baza Hotărârii Guvernului privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie (prognozat pentru anul curent).

Subliniază că, prin ordinul nr. 1-E din 31 martie 2024 raportul de muncă între CCL nr. 39 și Cerneavscaia Adriana a fost încetat începând cu data de 31 martie 2024, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y^1) – deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limita de vârstă.

Relatează că, la ziua concedierii reclamantei nu i-a fost achitat concediu nefolosit pentru 217 zile calendaristice, în sumă de 15 635,28 lei și salariu pentru patru zile lucrătoare pe anul 2024, în sumă de 569,86 lei, în total suma de 16 205,14 lei, fapt confirmat prin Certificatul privind calcularea salariului pentru patru zile lucrătoare precum și compensarea concediului nefolosit, eliberat de către contabilul șef al CCL nr. 39, Leonova Liliana.

Invocă reclamanta că, conform procesului-verbal de control nr. PV-ISM-2024-01104 din 12 iulie 2024 întocmit de către Inspectoratul de Stat al Muncii s-a constatat mai multe încălcări în activitatea Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, inclusiv și nerespectarea termenilor de efectuarea achitărilor în caz de încetare a contractului individual de muncă, conform notei contabile față de reclamantă. Iar, în prescripția procesului-verbal de control nr. PV-ISM-2024-01104 din 12 iulie 2024 privind înlăturarea încălcărilor stabilite din partea prescriptivă a fost indicat ca remedierea abaterilor constatate în prezentul proces-verbal de control, referitor la încălcarea prevederilor actelor legislative, normelor de securitate și sănătate în muncă, cu informarea în scris a Inspecției teritoriale de muncă Chișinău pe adresa din mun. Chișinău, str. Miron Costin, nr. 17/2, bir. 103. Termenul de înlăturare a încălcărilor fiind fixat 30 august 2024. Însă, de facto înlăturările nu au fost înlăturare de către partea pârâtă nici până la momentul actual.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă în temeiul art. 332 Codul Muncii, reclamanta la 04 octombrie 2024 a expediat în adresa Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 o somație prealabilă prin care a solicitat achitarea în termen de 10 zile restanța salarială. Însă, necătând la faptul că somația a fost recepționată de către administratorul Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, Eremin Victor, până la momentul actual cerințele reclamantei nu a fost executate și până-n prezent pârâtul nu a stins restanța salarială față de Cerneavscaia Adriana, circumstanță în care reclamanta este în drept să înainteze prezenta acțiune în ordine civilă în instanță de judecată.

Făcând trimitere la prevederile art. art. 9 alin. (1) lit. d), 10 alin. (2) lit. a), b) și h), 119, 128 și art. 141-142 Cod muncii, reclamanta constată existența unui raport juridic, conform căruia Cerneavscaia Adriana este îndreptățită să pretindă, iar pârâtul

Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (fostul CCL nr. 39) este ținută să execute obligația sa, de achitare a salariului și compensația pentru concediul nefolosit, în sumă totală de 16 205,14 lei.

Susține că, angajatorul care nu și-a executat obligațiile prevăzute de lege și de contractul individual de muncă fiind prezumată culpa acestuia. Or, la caz, incontestabil s-a dovedit că Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (fostul CCL nr. 39) nu a executat în termen obligația de achitare a plăților salariale restante și compensația pentru concediul nefolosit față de reclamantă în mărime de 16 205,14 lei, circumstanță în care pârâta urmează să achite penalitatea de 48,61 lei pentru fiecare zi de întârziere (16 205,14 lei x 0,3%) începând cu data de 31 martie 2024 până la data emiterii hotărârii.

Astfel, la data depunerii acțiunii penalitatea constituia 16 381,57 lei (337 zile x 48,61 lei).

Ceea ce ține de prejudiciul moral, reclamanta menționează că, prin reținerea plăților salariale i s-a cauzat un anumit nivel de stres și frustrare, or acțiunile părții pârâte au fost orientate spre privarea reclamantei de aceste plăți.

Totodată, atrage atenția că, reclamanta este persoană cu vârsta înaintată (84 ani) și cu dizabilități, fiind nevoită de mai multe ori să solicite părții pârâte achitarea drepturilor salariale și ulterior și organelor de stat pentru apărarea acestor drepturi.

Ca urmare, suferințe de ordin moral reclamanta le apreciază în sumă de 25 000 lei.

În drept, își întemeiază pretențiile pe dispozițiile art. art. 9, 142-143, 330 Codul muncii, art. 166-167 Cod de procedură civilă. (f.d.3-8)

În cadrul ședinței de judecată din 05 iunie 2025, reprezentantul reclamantei Cerneavscaia Adriana, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana a înaintat cerere privind concretizarea pretențiilor din acțiune în ceea ce privește penalitatea de întârziere, astfel solicitând încasarea penalității de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 31 martie 2024 până la 05 iunie 2025, în mărime de 20 950,91 lei (435 de zile x 48,61 lei). (f.d. 52-53)

În cadrul ședinței de judecată din 26 mai 2026, reprezentantul reclamantei Cerneavscaia Adriana, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana a înaintat cerere privind concretizarea pretențiilor prin mărirea cuantumului pretențiilor al acțiunii, în ceea ce privește penalitatea de întârziere, astfel solicitând încasarea penalității de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 31 martie 2024 până la 30 martie 2026, în mărime de 35 436,69 lei (729 de zile x 48,61 lei). (f.d. 78-79)

Poziția, argumentele și solicitările pârâtei.

La data de 08 aprilie 2025 pârâta Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (fostul CCL nr. 39), prin intermediul reprezentantului, avocatul Musteață Sergiu (împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr. 2135106 din 25 martie 2025 și în baza mandatului avocațial seria MA nr. 2135130 din 30 septembrie 2025) a depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată înaintată de Cerneavscaia Adriana, prin care a explicat că reclamanta este o persoană

de rea-credință, deoarece mai multe din acțiunile/inacțiunile sale sunt o samavolnicie, o ilegalitate, acționând în lipsa cârmuirii/consiliului de administrație și a hotărârilor corespunzătoare a adunării generale ale cooperativei.

Menționează că, nu sunt de acord cu afirmațiile reclamantei că ar fi fost în relații de muncă cu pârâta, precum că pârâta ar fi angajator, iar reclamanta salariată. Însă de facto, reclamanta este membru al asociației de proprietari în condominiul pârâtei, adică proprietar de apartament.

Admite faptul că, cândva în anul 2009, Cerneavscaia Adriana a fost aleasă ca membru al consiliului de administrație al cooperativei, iar acest consiliu de administrație a ales-o președinte al consiliului, dar nu pe termen nelimitat, deoarece, legislația prevede un termen pentru care a fost aleasă, iar acest termen a expirat demult.

Indică faptul că, după expirarea acelui termen, reclamanta nu putea activa legal, iar adunarea generală a cooperativei urma să aleagă alți membri ai consiliului de administrație.

Mai mult ca atât, însăși reclamanta prin prezentarea unor înscrisuri se costată faptul că, cu reclamanta nu există încheiat nici-un contract individual de muncă, precum și faptul că nu se ducea nici-o evidență a timpului de muncă al așa-numitului administrator, dar în realitate, președinte al consiliului de administrație, care era membru al consiliului de administrare.

Atrage atenția precum că, mărimea remunerației președintelui consiliului de administrație al cooperativei o aprobă doar adunarea generală a cooperativei, iar reclamanta dacă ar fi respectat legislația cu privire la condominiu, nu putea acționa cu rea-credință pentru obținerea unei remunerări mai mari, atât prin mărirea acesteia, cât și, inclusiv, prin schema obținerii unei sume de bani pentru pretinsul concediu de odihnă anual nefolosit. Mai mult ca atât, pârâta este nedumerită de faptul de ce reclamanta care pretinde că ar fi așa numita administrator nu a folosit concediul de odihnă anual în situația în care nimeni nu o împiedica să-l folosească. La fel, nimeni nu putea refuza o eventuală cerere a reclamantei de folosire a concediului, deoarece această cerere nici nu a fost prezentată și desigur, nu există nici o cerere de refuz al unui anumit organ de conducere al cooperativei, precum și faptul că, în cererea de chemare în judecată nu este menționat că reclamanta a depus cerere și a avut impedimentul de a folosi acest pretins concediu de odihnă anual.

Consideră că, un astfel de comportament poate fi explicat doar prin intenția reclamantei de a însuși de la membrii cooperativei o remunerare mai mare decât cea aprobată de membrii cooperativei, deoarece, într-o așa situație când reclamanta intenționat pretinde că ar fi lucrat toate cele 12 luni în an și nu a folosit concediul anual de odihnă din propria intenție, ultima urmărește obținerea unei remunerații mai mari, echivalent cu o situație în care un salariat ar obține al 13-lea salariu, chiar dacă pretinsul angajator nu i-a refuzat acordarea concediului de odihnă. Însă, cum ar putea fi constatat că reclamanta ar fi muncit un anumit timp de muncă lunar, dacă nu s-a ținut evidența timpului de muncă.

Afirmă că, funcționarii Inspectoratului de Stat al Muncii au indicat că cu reclamanta nu există contract individual de muncă și că, nu s-a ținut evidența timpului de muncă. În acest context, cum poate afirma reclamanta că a prestat munca de la pârât, dacă nu a fost realizată evidența timpului de muncă.

Astfel, consideră că, însuși de către reclamantă au fost admise încălcări, deoarece era în perioada în care reclamanta pretinde că exercita o anumită funcție de conducere la pârâtă.

Susține că, reclamanta a prezentat un certificat din data de 05 aprilie 2024 cu privire la calculul indemnizației pentru concediul de odihnă nefolosit, pretins eliberat de contabilul-șef Leonova Liliana. Însă, atrage atenția că, contabilul nominalizat nu a coordonat cu organele de conducere ale asociației privind eliberarea unui astfel de certificat, precum și faptul că, aceasta nu avea dreptul de a confirma ceva desinestătător, deoarece, nu este juristă și nu poate aprecia corect care ar fi actele necesare pentru a confirma că o persoană este salariat sau nu, care este mărimea remunerării unui președinte al consiliului de administrare, dacă persoana dată a lucrat efectiv, care sunt actele necesare conform legislației pentru a stabili mărimea remunerării ș.a. Considerând că, contabilul nominalizat a acționat în cârdășie cu reclamanta pentru a însuși banii membrilor cooperativei.

Indică faptul că, nu este clar care sunt actele puse la baza afirmației din acest certificat că, reclamanta ar fi fost concediată la 04 aprilie 2024, cum a stabilit acest contabil că cineva ar fi lucrat efectiv anume zile de lucru, precum și cum a stabilit că baza de calcul este de 3 134,26 lei și care sunt normele juridice invocate în acest sens. Totodată, din partea reclamantei nu a fost prezentat nici un act al vreunui organ de conducere al cooperativei care să indice la suma de 3 134,26 lei, ca să poată verifica legalitatea actului.

Subliniază că, afirmația din cererea de chemare în judecată precum că, cuantumul salariul reclamantei ar fi fost stabilit în mod unilateral după un salariu mediu lunar pe economie la o oarecare adunare generală a locatarilor nu este confirmată prin nici un proces-verbal al vreunei adunări generale a membrilor cooperativei.

Totodată, pârâta atrage atenția la vârsta reclamantei, știind de mut timp că aceasta are probleme grave de deplasare, fiind încadrată în gradul de dezabilitate. Reclamanta nu avea nici un grafic de primire în audiență a membrilor cooperativei și refuza orice întâlnire, ceea ce înseamnă că nu îndeplinea acele obligații legale prevăzute pentru un președinte al consiliului de administrație. În mod intenționat nu respecta legislația cu privire la condominiu, inclusiv în aspectul convocării adunării generale a membrilor cooperativei conform legislației în vigoare etc.

Afirmă pârâta că, orice încălcare pe care au depistat-o funcționarii de stat și anume, Inspectoratul de Stat al Muncii, este încălcarea proprie a celei care pretinde că este salariat, reclamanta, dar de fapt nu era decât o persoană de rea-credință care a acaparat ștampila cooperativei și pretindea că lucrează.

Atrage atenția la conținutul înscrisului prezentat de reclamantă, intitulat ordin de concediere din data de 31 martie 2024, unde se face trimitere la o dată din luna iulie 2024, adică în viitor, însă realitatea este că, acest ordin nu corespunde adevărului, fiind semnat la amenințarea funcționarilor Inspectoratului Muncii și nu poate fi o confirmare a relațiilor de muncă. La fel, se invocă motivul concedierii reclamantei a fost atingerea vârstei de pensionare, însă, de fapt aceasta a atins vârsta de pensionare cu mulți ani înainte. Astfel, reclamantei i-a fost expirat mandatul de președinte al consiliului de administrație de mult timp și în continuare activa ilegal.

Menționează că, fostul contabil al cooperativei era în cârdășie cu reclamanta și orice notă contabilă a acesteia urmează a fi apreciată critic, în lipsa altor probe, deoarece, datele din acest înscris nu se probează prin nici un act al adunării generale a cooperativei. Atât timp cât reclamanta invoca că nu se ducea evidența timpului de muncă, cum putea contabilul, care era în cârdășie cu reclamanta, să constate că reclamanta a prestat muncă la pârât și care este timpul de muncă.

Comunică că, din unele acte depistate de organele de conducere actuale ale asociației, în anul 2021, reclamanta a organizat ca să folosească concediul pentru anul 2020 și să încaseze indemnizație pentru concedii anuale nefolosite pentru anii 2009 – 2014, chiar dacă nimeni nu i-a refuzat să folosească concediul anual de odihnă. Iar, în urma unui control al organului fiscal, i-a fost obiectat reclamantei că nu a acordat concediile de odihnă anual adevăraților angajați a-i cooperativei. Totodată, reclamanta in mod intenționat, pretinzând că are dreptul la concediu de odihnă, nu-l folosea pentru ca să obțină indemnizație pentru concediu nefolosit cât mai mare (practic, o remunerație pentru a 13 lună), fără o hotărâre corespunzătoare a adunării generale în acest sens.

Pârâta afirmă că, există date că în martie 2023, reclamanta știind că în viitorul apropiat activitatea sa ilegală va fi stopată, fără să existe o hotărâre a adunării generale, împreună cu contabilul cu care era în cârdășie, a organizat mărirea remunerării sale de la 1 270,00 lei la 3 124,26 lei, cu dată în urmă, începând cu 01 ianuarie 2023. Ulterior, a tergiversat raportarea activității sale până-n martie 2024, a folosit concediul pentru anul 2023, conform măririi unei remunerări stabilite în mod unilateral de aceasta, fără acordul adunării generale.

Admite faptul că, chiar dacă reclamanta ar fi prestat munca în cooperativă până în luna martie 2024, cu incapacitatea de muncă pe care o are de mult timp, a primi o remunerare ilegală care este mai mare decât acea mărime a îndemnizație pentru concediu de odihnă nefolosit pretinse de reclamantă în cererea de chemare în judecată.

În drept, și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. art. 3, 28-29 al Legii nr.913 din 30 martie 2000 condominiului în fondul locativ. (f.d.38-43)

În cadrul ședinței de judecată din 08 aprilie 2025 reprezentantul pârâtului Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, avocatul Musteață Sergiu, în ordinea art. 186^1 Cod de procedură civilă, a ridicat parțial excepția de tardivitate a

cererii de chemare în judecată depusă de Cerneavscaia Adriana privind încasarea compensației pentru concediul anual de odihnă nefolosit.

În susținerea excepției de tardivitate formulate a indicat că, reclamanta pretinde că era în relații de muncă cu pârâta și solicită de a-i fi compensată suma de 15 635,28 lei pentru concediu de odihnă neplătit, pe o anumită perioadă. Ca dovadă, reclamanta prezentând un certificat datat cu data de 05 aprilie 2024, pretins eliberat de contabilul-șef Leonova Liliana cu privire la calculul indemnizației pentru concediul de odihnă nefolosit.

Consideră că, însuși reclamanta este vinovată pentru nefolosirea concediului anual de odihnă, deoarece însuși ea pretinde că era președinte al consiliului de administrație, astfel, acționând pentru a prejudicia cooperativa.

Pretențiile reclamantei se referă la perioada anilor 2015-2019, reclamanta intenționat nu a folosit concediul de odihnă anual, nu a depus nici o cerere și nici nu a existat un refuz de a i se acorda acest pretins concediu, din aceste considerente a intervenit termenul de prescripție de adresare în instanța de judecată.

Astfel, solicită respingerea, ca tardivă a pretențiilor reclamantei referitoare la indemnizația pentru concediul de odihnă anual nefolosit aferent perioadei 2015 – 2019. (f.d.49)

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Cerneavscaia Adriana, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia, reiterând argumente de fapt și de drept expuse în acțiune. În partea cererii înaintate de către reprezentantul pârâtei privind ridicarea excepției de tardivitate a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, reprezentanții pârâtei Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, avocatul Musteață Sergiu și avocatul Gheorghiță Oleg au pledat pentru respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată, reiterând argumentele de fapt și de drept expuse în referință. Totodată, susținând în totalitate cererea cu privire la ridicarea parțială a excepției de tardivitate a cererii de chemare în judecată depusă de Cerneavscaia Adriana privind încasarea compensației pentru concediul anual de odihnă nefolosit pe perioada anilor 2015-2019, în temeiul art. 186^1 Cod de procedură civilă, solicitând admiterea acesteia în totalitate și respingerea pretenției din acțiune în partea dată ca fiind tardivă.

Chestiuni de procedură.

Potrivit fișei de repartizare a cererii, la data de 10 martie 2025, cererea de chemare în judecată înaintă de Cerneavscaia Adriana împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 cu privire la încasarea salariului restant, compensația pentru concediul nefolosit, penalității de întârziere, precum și compensarea prejudiciului moral, a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Dan Sîrbu, spre examinare (f.d.1).

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dan Sîrbu din 13 martie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare,

fiind stabilită ședința de judecată pentru data de 08 aprilie 2025, ora 14:00 (f.d. 32-33).

În cadrul ședinței de judecată din 08 aprilie 2025 reprezentantul pârâtului Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, avocatul Musteață Sergiu, a înaintat cerere cu privire la ridicarea excepției de tardivitate a acțiunii în partea pretenției privind încasarea compensației pentru concediul anual de odihnă nefolosit pentru perioada anilor 2015-2019 în mărime de 15 635,00 lei, solicitând respingerea acțiunii în partea dată ca fiind tardivă.

În susținerea excepției de tardivitate formulate în temeiul art. 186[1] Cod de procedură civilă, a indicat că, reclamanta pretinde că era în relații de muncă cu pârâta, deținând funcția de președinte al consiliului de administrație, intenționat nu a folosit concediul de odihnă anual pe perioada anilor 2015-2019, considerând ca să prejudicieze cooperativa.

Menționează că, reclamanta Cerneavscaia Adriana a prezentat instanței de judecată un certificat datat cu data de 05 aprilie 2024, pretins eliberat de contabilul-șef Leonova Liliana cu privire la calculul indemnizației pentru concediul de odihnă nefolosit pentru perioada 2015-2019, în sumă de 15 635,00 lei. Însă consideră că, nefolosirea concediului este doar din vina reclamantei, din aceste considerente a intervenit termenul de prescripție de adresare în instanța de judecată.

Astfel, solicită respingerea pretențiilor reclamantei Cerneavscaia Adriana care se referă la indemnizația pentru concediul de odihnă anual nefolosit pentru perioada 2015 – 2019, . (f.d.49)

În cadrul ședinței de judecată din 05 iunie 2025*,* reprezentantul reclamantei Cerneavscaia Adriana, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana a înaintat cerere privind concretizarea pretențiilor din acțiune în ceea ce privește penalitatea de întârziere, astfel solicitând încasarea penalității de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 31 martie 2024 până la 05 iunie 2025, în mărime de 20 950,91 lei (435 de zile x 48,61 lei). (f.d. 52-53)

Prin încheierea protocolară din 05 iunie 2025, instanța de judecată a admis spre examinare cererea de concretizare a acțiunii înaintate de reprezentantul reclamantei Cerneavscaia Adriana, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana. (f.d. 54-55)

În cadrul ședinței de judecată din 26 mai 2026*,* reprezentantul reclamantei Cerneavscaia Adriana, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana a înaintat cerere privind concretizarea pretențiilor prin mărirea cuantumului pretențiilor al acțiunii, în ceea ce privește penalitatea de întârziere, astfel solicitând încasarea penalității de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 31 martie 2024 până la 30 martie 2026, în mărime de 35 436,69 lei (729 de zile x 48,61 lei). (f.d. 78-79)

Prin încheierea protocolară din 26 mai 2026, instanța de judecată a admis spre examinare cererea de concretizare a acțiunii înaintate de reprezentantul reclamantei Cerneavscaia Adriana, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana. (f.d. 91-92)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 noiembrie 2025, excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 s-a unit cu fondul cauzei, urmând ca instanța să se expună asupra temeiniciei acesteia prin actul judecătoresc ce urmează să fie pronunțat pe marginea fondului cauzei. (f.d.69-70)

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată conchide că cererea de chemare în judecată înaintată de Cerneavscaia Adriana este întemeiată parțial și urmează a fi admisă în parte, pentru următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Totodată, conform art. 12 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor şi deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curții Constituționale, al legilor organice şi ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale şi ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă acestea nu contravin ordinii publice şi bunelor moravuri.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 121 Cod de procedură civilă prevede că, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) - (4) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru

soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

Cu privire la cererea reprezentantului pârâtei Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 prin care a înaintat excepția de tardivitate.

La examinarea cererii de chemare în judecată s-a constatat că, la data de 05 martie 2025, reclamanta Cerneavscaia Adriana, prin intermediul reprezentantului, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana a adresat Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) o cerere de chemare în judecată formulată împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (anterior Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39) prin care a solicitat încasarea salariului restant și compensația pentru concediul nefolosit în mărime totală de 16 205,14 lei, încasarea penalității de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere (ce constituie 48,61 lei/zi) începând cu data de 31 mai 2024 până la data emiterii hotărârii, precum și încasarea prejudiciului moral în mărime de 25 000,00 lei. (f.d.3-8)

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din 05 iunie 2025, reprezentantul reclamantei Cerneavscaia Adriana, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana a înaintat, în temeiul art. 60 Cod de procedură civilă, o cerere privind concretizarea pretențiilor din acțiune în ceea ce privește penalitatea de întârziere, astfel solicitând încasarea penalității de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 31 martie 2024 până la 05 iunie 2025, în mărime de 20 950,91 lei (435 de zile x 48,61 lei). (f.d. 52-53)

Mai târziu, în cadrul ședinței de judecată din 26 mai 2026, reprezentantul reclamantei Cerneavscaia Adriana, avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana a înaintat repetat, în temeiul art. 60 Cod de procedură civilă, o cerere privind concretizarea pretențiilor, prin care a actualizat cuantumul pretențiilor al acțiunii, în ceea ce privește penalitatea de întârziere, astfel solicitând încasarea penalității de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 31 martie 2024 până la 30 martie 2026, în mărime de 35 436,69 lei (729 de zile x 48,61 lei). (f.d. 78-79)

În cele din urmă, pe parcursul examinării cauzei reprezentantul pârâtei Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 a înaintat un demers prin care a solicitat respingerea ca tardivă a acțiunii depuse de Cerneavscaia Adriana, privitor la pretențiile care se referă la indemnizația pentru concediul de odihnă anual

nefolosit pentru perioada 2015 – 2019, invocând prevederile art. 186[1] Cod de procedură civilă..

În susținerea poziției sale, pârâta Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 a indicat că nu este de acord cu poziția reclamantei precum că ar fi fost în relații de muncă, pârâta fiind angajator iar reclamanta salariat.

Astfel, pârâta afirmă că, reclamanta nu a prezentat probe că vreun organ de conducere al Cooperativei i-ar fi refuzat acordarea concediului de odihnă anual, iar reclamanta fiind ca președinte al consiliului de administrare nu a folosit concediul anual de odină, fiind vinovată reclamanta care a acționat pentru a prejudicia cooperativa.

În aceeași ordine de idei, pârâta consideră că, pretențiile reclamantei ce se referă la perioada anilor 2015-2019, în care intenționat nu a folosit concediul de odihnă anual, nu a depus nici o cerere și nu a existat nici un refuz de a i se acorda acest pretins concediu, este vinovată doar reclamanta și a intervenit termenul de prescripție de adresare în instanța de judecată. (f.d.49)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 noiembrie 2025, excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 s-a unit cu fondul cauzei, urmând ca instanța să se expună asupra temeiniciei acesteia prin actul judecătoresc ce urmează să fie pronunțat pe marginea fondului cauzei.

În motivarea încheierii, s-a menționat că, deși pârâta a invocat prin excepția de tardivitatea și lipsa existenței unui contract individual de muncă, aceste aspecte presupune determinarea raporturilor juridice dintre părți, respectiv urmează a fi stabilit dacă reclamanta a prestat munca în folosul pârâtei și în ce condiții. În aceste condiții, instanța de judecată a conchis că se impune soluția de a uni excepția de tardivitate cu fondul cauzei, urmând ca instanța să se expună asupra temeiniciei acesteia prin actul judecătoresc ce urmează a fi pronunțat pe marginea fondului. (f.d.69-70)

Instanța de judecată, examinând cu prioritate excepția de tardivitate parțială invocată de partea pârâtă și unită cu fondul cauzei prin încheierea din 14 noiembrie 2025, reține următoarele.

Potrivit art. 186[1] Cod de procedură civilă, cererile a căror tardivitate a fost invocată de partea interesată se examinează pe fond doar după ce instanța se pronunță asupra temeiniciei excepției de tardivitate, iar respingerea sau admiterea excepției se dispune prin încheiere motivată, care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Temeiurile pe care pârâta Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (fostul CCL nr. 39) și-a întemeiat excepția în negarea calității de salariat a reclamantei Cerneavscaia Adriana și, implicit, a existenței unui raport juridic de muncă guvernat de Codul muncii, susținându-se că, în lipsa unui asemenea raport, dreptul la compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite aferente perioadei 2015–2019 ar fi supus prescripției extinctive de drept comun, iar nu regimului special prevăzut de legislația muncii.

Instanța de judecată nu poate reține aceste argumente, deoarece, din ansamblul probelor administrate în cauză se constată cu certitudine că, reclamanta Cerneavscaia Adriana în 2009 a fost aleasă în calitate de administrator/președinte al Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 39 (în prezent Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271), în baza procesului-verbal al adunării generale al cooperativei din 15 mai 2009 și procesului-verbal al cârmuirii din 16 mai 2009. În acest sens, o importanță deosebită prezintă decizia Camerei Înregistrării de Stat pe lângă Ministerul Dezvoltării Informaționale al Republicii Moldova din 17 iunie 2009, dosarul nr. *****, prin care s-a dispus înregistrarea modificărilor în Registrul de stat al persoanelor juridice privind administratorul (președintele) persoanei juridice Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 39. (f.d.12-16)

Instanța de judecată reține că, potrivit deciziei nominalizate *supra*, registratorul a examinat cererea depusă, procesul-verbal al adunării generale din 15 mai 2009, lista membrilor prezenți, procesul-verbal al adunării membrilor împuterniciți și procesul-verbal al cârmuirii din 16 mai 2009, iar în urma verificării actelor prezentate a admis cererea de înregistrare a modificărilor și a dispus consemnarea în Registrul de stat a modificărilor administratorului (președintelui) persoanei juridice Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 39, astfel, fiind indicată în această calitate Cerneavscaia Adriana. (f.d.16)

Ulterior, prin, extrasele din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 14912 din 28 iulie 2011, nr.10919 din 24 aprilie 2015, nr. 22197 din 11 septembrie 2015, nr. 29999 din 14 iulie 2020 și nr. 3475 din 11 iulie 2023 eliberate de Camera Înregistrării de Stat și Agenției Servicii Publice, se constată că Cerneavscaia Adriana a fost înregistrată în continuare ca administrator al Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 39. (f.d.17-21)

Instanța de judecată nu poate reține ca întemeiate susținerile părții pârâte potrivit cărora reclamanta Cerneavscaia Adriana nu ar fi avut careva raporturi de muncă cu Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39. Or, aceste afirmații sunt infirmate prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, în special prin decizia Camerei Înregistrării de Stat pe lângă Ministerul Dezvoltării Informaționale al Republicii Moldova din 17 iunie 2009, dosarul nr. *****, act oficial emis de autoritatea competentă și prin înscrierea corespunzătoare în Registrul de stat al persoanelor juridice.

La fel, instanța de judecată apreciază că, susținerile părții pârâte urmează a fi privite critic, întrucât aceasta nu a prezentat probe pertinente care să demonstreze că datele consemnate în actul oficial al Camerei Înregistrării de Stat ar fi fost false, eronate sau ulterior anulate. Or, simpla contestare a existenței raportului dintre reclamanta Cerneavscaia Adriana și Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39 nu este de natură să înlăture valoarea probatorie a unui act oficial și a datelor înregistrate în registrul de stat.

Totodată, prin procesul-verbal de control nr. PV-ISM-2024-01104 din 12 iulie 2024 eliberat de Inspectoratul de Stat al Muncii, precum și prin răspunsul Inspecției

Teritoriale de Muncă Chișinău al Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 2791 din 22 iulie 2024, se menționează că, angajatorul Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39 nu a încheiat contract individual de muncă în scris cu salariata Cerneavscaia Adriana și nici nu a înmânat un exemplar al acestui contract. (f.d.22-25)

Potrivit ordinului nr. 1-E din 31 martie 2024 semnat de administratorul Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (anterior Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39), Eremin Victor, reclamanta Cerneavscaia Adriana a fost demisionată din funcția deținută, începând cu data de 31 martie 2024, în temeiul art. 86 alin.(1) lit.y^1 – deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limita de vârstă. Ordinul dat nu a fost adus la cunoștință reclamantei contra semnătură, ceea ce este menționat în procesul-verbal de control al Inspectoratului de Stat al Muncii nr. PV-ISM-2024-01104 din 12 iulie 2024. (f.d.28)

Mai mult ca atât, faptul că, reclamanta Cerneavscaia Adriana a fost înregistrată oficial în calitate de administrator (președinte) al Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 39, constituie o împrejurare obiectivă care confirmă exercitarea de către aceasta a atribuțiilor în cadrul persoanei juridice și infirmă afirmația pârâtei că, reclamanta nu ar fi avut nicio legătură juridică cu Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39.

Articolul 58 alin. (3) Codul Muncii expres stipulează că, *în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată şi îşi produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcţie de răspundere din unitate, abilitată cu angajarea personalului*. Dacă salariatul dovedeşte faptul admiterii la muncă, perfectarea contractului individual de muncă în forma scrisă va fi efectuată de angajator ulterior, în mod obligatoriu.

Prin urmare, absența unui contract individual de muncă perfectat în formă scrisă, precum și eventualele neregularități în ținerea evidenței timpului de muncă de către pârâtă, nu pot fi opuse reclamantei și nu pot servi drept temei pentru negarea existenței raportului de muncă, angajatorul fiind cel căruia legea îi impune obligația de a perfecta corespunzător actele de personal, iar neîndeplinirea acestei obligații nu poate produce efecte negative asupra drepturilor salariatului. Or, simpla negare de către partea pârâtă a existenței raportului de muncă dintre reclamanta Cerneavscaia Adriana și pârâta Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39 nu este suficientă pentru înlăturarea forța probantă actului emis de Camera Înregistrării de Stat, precum și prin ordinul nr. 1-E din 31 martie 2024 administratorul (la acel moment) Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (anterior Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39), Eremin Victor.

Astfel, ordinul de demisie reprezintă un înscris emis de însuși reprezentantul pârâtei Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (anterior Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39), administratorul Eremin Victor și constituie o probă relevantă cu privire la existența raportului juridic dintre părți.

Prin urmare, faptul că Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (anterior Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39) a emis ordinul privind demisia reclamantei Cerneavscaia Adriana demonstrează că aceasta a avut raporturi de muncă cu pârâta și că, până la încetarea acestora, a deținut o anumită funcție și a presta activitatea în cadrul cooperativei.

În conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) Codul muncii, *în caz de* suspendare (art.76 lit.e) şi m), art.77 lit.d) şi art.78 alin.(1) lit.a) şi d)) sau *încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite*.

Potrivit art. 355 alin. (1) lit. b) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Astfel, instanța de judecată reține că, dreptul salariatului la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite, indiferent de perioada la care acestea se referă, ia naștere, ca drept exigibil, la data încetării contractului individual de muncă, în conformitate cu art. 119 alin. (1) Codul muncii, iar nu la finele fiecărui an calendaristic în care concediul nu a fost efectuat. Întrucât raportul de muncă dintre părți a încetat la 31 martie 2024, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 05 martie 2025, termenul general de prescripție extinctivă de trei ani, prevăzut de lege, a fost respectat, inclusiv în privința compensației aferente concediilor de odihnă nefolosite pe parcursul întregii perioade de activitate.

În conformitate cu prevederile art. 186^1 alin. (1)-(3) și (5) din Codul de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Excepția de tardivitate și, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citați legal nu împiedică examinarea cererilor. Dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs. Dacă se dispune repunerea în termen şi/sau excepția de tardivitate se respinge, instanța de judecată emite o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul și continuă examinarea cauzei.

Totodată, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Instanța de judecată reține că, pretențiile pârâtei examinate în cadrul cererii cu privire la excepția de tardivitate se referă și la indemnizația pentru concediul anual nefolosit pentru perioada anilor 2015-2019, în mărime de 15 635,28 lei.

În contextul enunțat, instanța de judecată reține aspectul că, reglementarea Codului muncii trebuie analizată nu numai sub aspectul existenței dreptului la concediu, ci și sub aspectul momentului în care apare dreptul la compensarea în bani.

Potrivit art. art. 119 alin. (1) Codul muncii, în caz de (...) încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite.

În speță, raportul de muncă al reclamantei Cerneavscaia Adriana a încetat la data de 31 martie 2024, fapt confirmat prin ordinul de demisie emis de însuși reprezentantul pârâtei Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 (anterior Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 39), administratorul Eremin Victor. (f.d.28-29)

Potrivit certificatului eliberat de contabilul șef al Cooperativei de Construcție al Locuințelor nr. 39, Leonova Liliana din 05 aprilie 2024 se relevă că, Cerneavscaia Adriana este angajată din 01 iulie 2009, în funcție de Președinte a organizației necomerciale Cooperativei de Construcție al Locuințelor nr. 39.

Prin urmare, dreptul la compensarea bănească a concediilor de odihnă anuale nefolosite a devenit exigibil la încetarea raportului de muncă, dar nu la sfârșitul fiecărui an de muncă pentru care concediul nu a fost utilizat.

În această conjunctură, perioada pentru care s-au acumulat zilele de concediu nefolosite, inclusiv anii 2015 – 2019, nu trebuie de confundat cu momentul apariției dreptului la compensarea bănească a acestora. Or, art. 355 alin. (1) lit b) Codul muncii stabilește că, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă referitor la plata drepturilor salariale sau a altor drepturi cuvenite salariatului poate fi depusă în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv.

În consecință, în prezenta cauză termenul urmează a fi raportat la data de 31 martie 2024, în temeiul art. 119 alin. (1) Codul muncii, când a încetat raportul individual de muncă și când a devenit exigibil dreptul reclamantei la compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite.

Faptul că, zilele de concediu nefolosite provin din anii 2015-2019 nu determină prin el însuși, curgerea termenului de prescripție de la datele respective, întrucât obiectul concret al pretenției deduse judecății îl constituie compensația bănească datorată la încetarea raportului de muncă pentru totalitatea concediilor nefolosite.

Prin urmare, argumentul pârâtului potrivit căruia pretențiile aferente perioadei 2015-2019 sunt prescrise prins simpla raportare la anii în care sau acumulat concediile nu este întemeiat.

Din considerentele expuse *supra*, instanța de judecată conchide că, *cererea cu privire la excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul pârâtei Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, este neîntemeiată și urmează a fi*

respinsă, iar acțiunea reclamantei Cerneavscaia Adriana urmând a fi examinată pe fond în volum deplin, inclusiv sub aspectul pretențiilor referitoare la compensarea concediului de odihnă anual nefolosit aferent perioadei 2015-2019.

Cu referire la încasarea salariului restant și compensația pentru concediul nefolosit pe perioada aferentă 2015-2019, instanța relevă următoarele.

Din probatoriul cauzei reiese că, reclamanta Cerneavscaia Adriana a activat în cadrul pârâtei, Cooperativei de Construcție al Locuințelor nr. 39 (actual Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271) în calitate de Administrator/Președinte al consiliului de administrație, în perioada 01 iulie 2009 – 31 martie 2024, raport de muncă încetat prin ordinul nr. 1-E din 31 martie 2024, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y[1]) Codul muncii, deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limita de vârstă. (f.d.28)

La data încetării raportului de muncă, pârâta nu a achitat integral drepturile bănești/salariale cuvenite reclamantei, respectiv salariul pentru 4 zile lucrătoare aferente lunii aprilie 2024, în sumă de 569,86 lei, și compensația pentru 217 zile calendaristice de concediu de odihnă anual nefolosit aferent perioadei 2015-2019, în sumă de 15 635,28 lei, în total suma de 16,205,14 lei, fapt confirmat atât prin certificatul contabil din 05 aprilie 2024, cât și, prin procesul-verbal de control al Inspectoratului de Stat al Muncii nr. PV-ISM-2024-01104 din 12 iulie 2024, și respectiv, prin răspunsul eliberat de Inspectoratul Teritorial de Muncă Chișinău al Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 2791 din 22 iulie 2024, prezentat de reclamantă, care a constatat aceleași încălcări în activitatea pârâtei. (f.d.22-25, 29)

Argumentele pârâtei privind pretinsa nevalabilitate a certificatului eliberat de contabila Leonova Liliana, precum și modul de stabilire a cuantumului remunerației reclamantei, nu au fost confirmate prin probe pertinente și concludente care să infirme constatările Inspectoratului de Stat al Muncii, autoritate abilitată prin lege să constate respectarea legislației muncii, ale cărei concluzii nu au fost contestate pe cale separată de către pârâtă și au rămas valabile la momentul examinării cauzei.

Prin urmare, plata efectivă a drepturilor salariale cuvenite reclamantei urma a fi calculate inclusiv pentru zilele lucrătoare între 01 și 04 aprilie 2024, perioada imediat următoare datei formale a încetării raportului de muncă, până la ziua efectivă a eliberării/achitării finale, calcul pe care pârâta însăși l-a reluat, cu o diferență nesemnificativă, în cuprinsul referinței.

Suma de 569,86 a fost calculată prin raportare la cuantumul lunar al salariului reclamantei, conform certificatului eliberat de contabila șef al pârâtei (f.d.29, 45), stabilit de 3 134,26 lei împărțit la numărul de zile lucrătoare din luna aprilie 2024 și înmulțit cu cele 4 zile lucrătoare aferent perioadei menționate. Întrucât pârâta nu a prezentat nicio dovadă a achitării efective a acestei sume către reclamantă, iar caracterul ei justificat rezultă atât din certificatul contabil, cât și din constatările Inspectoratului de Stat al Muncii, astfel, instanța de judecată consideră întemeiată pretenția reclamantei sub acest aspect, urmând a fi încasată de la pârâtă suma de 569,86 lei cu titlu de salariu restant.

Referitor la compensația pentru concediul de odihnă nefolosit pe perioada aferentă 2015-2019, în sumă de 15 635,28 lei, instanța menționează următoarele.

Instanța de judecată reține că, dreptul reclamantei la concediu de odihnă anual plătit este garantat de art. 112 Codul muncii, iar dreptul la compensarea bănească a concediilor de odihnă anuale nefolosite la încetarea raporturilor de muncă este consacrat expres în art. 119 alin. (1) Codul muncii, potrivit căruia, în caz de încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite, indiferent de numărul acestora și de perioada la care se referă.

Pârâta a susținut că, nefolosirea concediului de odihnă pe parcursul mai multor ani, inclusiv în perioada 2015–2019, s-ar datora exclusiv conduitei proprii a reclamantei, care, în calitate de persoană responsabilă de organizarea activității cooperativei, nu ar fi solicitat și nu ar fi fost împiedicată să efectueze concediul, acumulând intenționat zile de concediu nefolosite în scopul obținerii, la încetarea raportului de muncă, a unei sume compensatorii majorate. Or, instanța de judecată nu poate reține acest argument ca fiind apt să înlăture dreptul reclamantei la compensație. Deoarece, obligația legală de a asigura salariatului efectuarea anuală a concediului de odihnă revine, potrivit art. 115 Codul muncii, angajatorului, dar nu salariatului, astfel încât simpla împrejurare că reclamanta nu a solicitat în scris efectuarea concediului nu poate fi pusă acesteia ca o culpă proprie de obligație, cu atât mai mult cu cât pârâta nu a făcut dovada că ar fi întocmit vreodată graficele de acordare a concediilor de odihnă prevăzute de lege sau că ar fi notificat-o pe reclamantă cu privire la obligația de a efectua concediul restant.

Mai mult ca atât, Codul muncii nu condiționează dreptul la compensarea concediilor nefolosite de existența unei cereri prealabile a salariatului sau a unui refuz expres al angajatorului, ci leagă acest drept exclusiv de faptul obiectiv al neefectuării concediului până la data încetării raportului de muncă. Chiar dacă s-ar admite ipoteza pârâtei privind o eventuală conduită neconformă a reclamantei în exercitarea atribuțiilor sale de administrator/președinte al cooperativei (inclusiv sub aspectul majorării unilaterale a propriei remunerații, aspect care excedează obiectul prezentei cauze), o atare împrejurare ar putea, eventual, să întemeieze o acțiune separată a pârâtei pentru repararea unui prejudiciu cauzat prin fapte ilicite ale reclamantei, însă nu poate avea drept efect stingerea unui drept legal distinct și necondiționat, precum dreptul la compensarea concediului de odihnă nefolosit, drept care se naște în puterea legii, iar nu prin voința sau conduita unilaterală a salariatului.

Sub aspectul cuantumului, instanța reține că suma de 15 635,28 lei, calculată pentru 217 zile calendaristice de concediu nefolosit pentru perioada 2015-2019, rezultă din certificatul contabil eliberat de Leonova Liliana și este confirmată de procesul-verbal de control al Inspectoratului de Stat al Muncii nr. PV-ISM-2024-01104 din 12 iulie 2024.

Pârâta la rândul său, nu a prezentat un calcul alternativ al numărului de zile de concediu efectiv utilizate de reclamantă pe parcursul raportului de muncă și nici

dovezi ale efectuării, în natură, a concediilor de odihnă aferente perioadei contestate, astfel încât instanța de judecată nu are temei să înlăture sau să diminueze cuantumul pretins.

Pentru toate aceste considerente, instanța de judecată reține că, potrivit art. 9 alin. (1) și art. 10 alin. (2) Codul muncii, salariatul are dreptul la achitarea integrală și la timp a salariului, iar angajatorul este obligat să respecte legislația muncii și să achite integral salariul în termenele stabilite. Potrivit art. 119 alin. (1) Codul muncii, la încetarea contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite. Întrucât pârâta nu a făcut dovada achitării sumelor de 569,86 lei (salariul calculat pentru 4 zile) și 15 635,28 lei (compensația concediului anual nefolosit pe perioada aferentă 2015-2019), nici la data încetării raportului de muncă, nici pe parcursul examinării cauzei, instanța de judecată consideră întemeiată pretenția reclamantei privind încasarea sumei totale de 16 205,14 lei cu titlu de salariu restant și compensație pentru concediul nefolosit.

Întrucât pârâta nu a făcut dovada achitării sumelor de 569,86 lei și 15 635,28 lei, nici la data încetării raportului de muncă, nici pe parcursul examinării cauzei, instanța consideră întemeiată pretenția reclamantei privind încasarea sumei totale de 16 205,14 lei cu titlu de salariu restant și compensație pentru concediul nefolosit pentru perioada aferentă 2015-2019 (217 zile calendaristice).

Instanța de judecată mai constată că, poziția procesuală a pârâtei este contrazisă de probele obiective administrate în cauză și anume, inclusiv de actele emise de către partea pârâtă, astfel, afirmația potrivit căreia reclamanta nu ar fi avut raporturi de muncă cu pârâta urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Privitor la solicitarea părții pârâte ca instanța să determine pe ce perioadă a fost aleasă Cerneavscaia Adriana în calitate de administrator al Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 39, instanța de judecată reține răspunsul eliberat părții pârâte de către Departamentul înregistrării și licențiere a unităților de drept al Agenției Servicii Publice nr. 05/01/E1365 din 24 iulie 2024, prin care expres se indică că, datele privind administratorul (președinte) al Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 39 au fost înregistrate la 17 iunie 2009, în baza procesului-verbal al adunării cârmuirii, conducerii cooperativei din 16 mai 2009, fără indicarea termenului de desemnare, întrucât la momentul înregistrării legea nu prevedea înscrierea termenului. (f.d.47-48)

Drept urmare, instanța de judecată constată că, lipsa indicării în Registrul de stat a unei perioade concrete pentru care reclamanta Cerneavscaia Adriana a fost desemnată în calitate de administrator (președinte) nu poate fi interpretată în sensul încetării mandatului acesteia la expirarea unei anumite perioade, atâta timp, cât la data efectuării înregistrării legislației în vigoare nu impunea stabilirea și consemnarea unui asemenea termen.

Subsecvent, instanța de judecată acordă relevanță deosebită acestei circumstanțe, întrucât aceasta este confirmată ulterior chiar de autoritatea competentă în domeniul înregistrării de stat. Or, autoritatea a precizat că, ulterior, prin Legea nr.

235 din 26 octombrie 2012, publicat la 07 decembrie 2012, au fost operate modificări și completări la Legea nr. 220/2007, în urma cărora în Registrul de stat a început să fie înscris termenul care a fost desemnat administratorul.

Astfel, instanța de judecată înlătură ca neîntemeiată poziția părții pârâte potrivit căreia reclamanta nu ar fi avut calitatea de administrator (președinte) al Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 39, sau că această calitate ar fi fost limitată în timp, întrucât o asemenea susținere nu este confirmată de actele oficiale ale autorităților de înregistrare. Dimpotrivă, actele anexate la materialele cauzei confirmă că Cerneavscaia Adriana a fost înregistrată ca administrator (președinte) al pârâtei, fără indicarea termenului de desemnare, întrucât la acel moment legislația nu prevedea înscrierea unui asemenea termen. Iar, modificarea ulterioară a legislației prin care s-a instituit înscrierea în registrele de stat a termenului pentru care este desemnat administratorul, nu poate constitui temei pentru a considera retroactiv că, mandatul reclamantei, înregistrat în 2009, a fost limitat la un termen care nu era prevăzut de lege.

În consecință, coroborarea probelor nominalizate *supra* permite concluzia că reclamanta Cerneavscaia Adriana a desfășurat o activitate efectivă în folosul și interesul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 39, în condițiile stabilite și acceptate de aceasta au persistat raporturi de muncă.

Cu referire la penalitatea de întârziere.

Referitor la solicitarea reclamantei Cerneavscaia Adriana cu privire la încasarea penalității de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a plăților salariale, începând cu data concedierii și până la 30 martie 2026, instanța reține următoarele.

Articolul 330 alin. (1) Codul muncii expres prevede că, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de: a) refuz neîntemeiat de angajare; b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă în condiţiile art.90 alin.(2) lit.a); c) staţionare a unităţii din vina angajatorului, cu excepţia perioadei şomajului tehnic (art.80); e) reţinere a plăţii salariului; f) reţinere a tuturor plăţilor sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; g) răspândire, prin orice mijloace (de informare în masă, referinţe scrise etc.), a informaţiilor calomnioase despre salariat; h) neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci.

În conformitate cu art. 330 alin. (2) Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Astfel, legiuitorul prevede expres în norma sus nominalizată că, angajatorul care reține, din vina sa, plata salariului, a indemnizației de concediu sau a altor plăți

cuvenite salariatului, este obligat să achite suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, o penalitate de 0,3% din suma neachitată la termen. Întrucât culpa angajatorului este prezumată în cazul neexecutării obligațiilor de plată prevăzute de lege, iar pârâta nu a dovedit prin careva probe contrare, aceasta limitându-se doar de a contesta existența raportului de muncă.

Dimpotrivă, prin procesul-verbal de control al Inspectoratului de Stat al Muncii nr. PV-ISM-2024-01104 din 12 iulie 2024 și răspunsul Inspecției Teritoriale de Muncă Chișinău al Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 2791 din 22 iulie 2024 confirmă nerespectarea de către pârâtă a termenelor de efectuare a achitărilor la încetarea raportului de muncă, iar somația prealabilă expediată de reclamantă în adresa administratorului Eremin Victor (f/d 26-27), în temeiul Codul muncii, a fost lăsată fără careva răspuns și fără executare, ceea ce confirmă persistenței culpei pârâtei pe tot parcursul perioadei pentru care se solicită penalitatea de întârziere.

Prin urmare, instanța reține că, penalitatea calculată de reclamantă, respectiv 48,61 lei pe zi (16 205,14 lei x 0,3%), aplicată pentru perioada 31 martie 2024 – 30 martie 2026 (729 zile), în sumă de 35 436,69 lei, este corect calculată și urmează a fi încasată din contul pârâtei Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271.

Astfel, suma totală ce urmează a fi încasată de la pârâtă în beneficiul reclamantei, cu titlu de salariu restant, compensație pentru concediul nefolosit și penalitate de întârziere, constituie 51 641,83 lei (16 205,14 lei + 35 436,69 lei).

Cu referire la prejudiciul moral.

În ceea ce privește pretenția reclamantei privind repararea prejudiciului moral, apreciat la suma de 25 000,00 lei, instanța de judecată reține că, potrivit art. 329 alin. (1) din Codul muncii al Republicii Moldova, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu prevederile art. 329 din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părţi. Litigiile şi conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanţa de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Prejudiciul moral constituie o formă distinctă a prejudiciului civil care declanșează răspunderea delictuală. Astfel, prejudiciul moral se compensează doar în cazul când a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate, or, trebuie să existe un raport direct între natura valorilor lezate şi natura prejudiciului. Prin urmare, potrivit regulii generale, prejudiciul moral se

compensează dacă fapta ilicită care a adus atingere drepturilor patrimoniale a fost culpabilă.

Instanța constată că, în prezenta cauză, reclamanta nu a invocat și nu a dovedit existența unei discriminări la locul de muncă sau a unei privări ilegale de posibilitatea de a munci, în sensul art. 329 din Codul muncii, ci a întemeiat pretenția sa exclusiv pe reținerea drepturilor salariale cuvenite la încetarea raportului de muncă – situație care este sancționată de legiuitor, în mod specific, prin penalitatea de întârziere prevăzută la art. 330 din Codul muncii, deja acordată reclamantei prin prezenta hotărâre. Simpla afirmație a reclamantei privind starea de stres și frustrare resimțită, chiar coroborată cu vârsta înaintată și starea de sănătate a acesteia, nu este, prin ea însăși, o probă suficientă și concludentă a unui prejudiciu moral distinct de cel compensat prin penalitatea de întârziere, în absența unor probe care să confirme suferințele invocate și legătura de cauzalitate a acestora cu conduita imputată pârâtei.

Pentru aceste considerente, instanța de judecată apreciază pretenția reclamantei Cerneavscaia Adriana privind repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată, și urmează a fi respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată.

Așadar, instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 83 Cod de procedură civilă, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În conformitate cu art.84 din Codul de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii.

Taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014. Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023. Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire,

amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr.213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. Prin Hotărârea Curții Constituționale nr.20 din 26 septembrie 2024 privind controlul de constituționalitate și excepția de neconstituționalitate a articolelor 2 alin.(2) din Legea taxei de stat nr.213 din 31 iulie 2023 și art.84 alin.(4) din Codul de procedură civilă (sesizările nr.269a/2023, nr.7g/2024, nr.64g/2024, nr.75g/2024 și nr.153g/2024) (taxa de timbru), Curtea implicit a recunoscut dreptul reclamantului de a pretinde de la pârât și la restituirea taxei de timbru.

Conform pct. 1.1. și pct. 1.1.1. al anexei nr. 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată: Reclamanții - persoanele fizice – în acțiunile privind reintegrarea în serviciu, revendicarea sumelor de retribuire a muncii şi alte revendicări legate de raporturile de muncă.

Potrivit pct. 1.20. al anexei nr. 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, se scutesc de taxa de timbru în instanţa de judecată persoanele fizice care au statut de beneficiar de asistenţă juridică garantată de stat.

Articolul 96 alin. (2) Cod de procedură civilă menționează că, în cazul în care partea care a câştigat procesul a beneficiat de asistenţă juridică calificată garantată de stat, plata cheltuielilor de acordare a asistenţei juridice calificate revine părţii care a pierdut procesul. Sumele respective se încasează în conformitate cu Legea nr.198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistenţa juridică garantată de stat.

Prin urmare, reclamanta Cerneavscaia Adriana a beneficiat de scutirea de la plata taxei de stat și de timbru, în temeiul pct. 1.1.1. și pct. 1.20 din anexa nr. 2 la Legea nr. 213/2023 privind taxa de stat, având statutul de beneficiar al asistenței juridice garantate de stat, confirmat prin Decizia nr. 3521/ACC din 17 decembrie 2024.

Astfel, conducându-se de prevederile art. 96 Cod de procedură civilă, pct. 1.1., pct. 1.1.1., precum și pct. 1.20. al anexei nr. 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, întrucât acțiunea a fost admisă parțial, cheltuielile de judecată, respectiv taxa de stat aferentă capetelor de cerere admise și taxa de timbru, se pun în sarcina pârâtei Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, proporțional părții admise din acțiune, și urmează a fi încasate de la aceasta în beneficiul statului.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța de judecată reiterează că acțiunea reclamantei este întemeiată și urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Cerneavscaia Adriana împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271 cu privire la

încasarea salariului restant, compensația pentru concediul nefolosit, penalității de întârziere, precum și compensarea prejudiciului moral.

Se încasează de la pârâta Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. Miron Costin, 13/3, în beneficiul reclamantei Cerneavscaia Adriana, IDNP *****, suma de 16 205,14 (șaisprezece mii două sute cinci,14) lei cu titlu de salariului restant și compensația pentru concediul nefolosit, și suma de 35 436,69 (treizeci și cinci mii patru sute treizeci și șase,69) lei cu titlu de penalitate, iar în total suma de 51 641,83 (cincizeci și unu mii șase sute patruzeci și unu,83) lei.

Se încasează de la pârâta Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. Miron Costin, 13/3, în beneficiul statului, suma de 2 099,22 (două mii nouăzeci și nouă,22) lei cu titlu de taxă de stat.

Se încasează de la pârâta Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0150-0271, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. Miron Costin, 13/3, în beneficiul Judecătoriei Chișinău, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. Nicolae Zelinski, 13, suma de 200,00 (două sute,00) lei cu titlu de taxă de timbru.

În rest, pretențiile reclamantei Cerneavscaia Adriana, se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecătorul Dan Sîrbu